

Ο Ιωσήφ συναντά τ' αδέλφια του

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

14. Ο Ιωσήφ συναντά τα αδέλφια του

14. Ο Ιωσήφ συναντά τα αδέλφια του

Οι Ισραηλίτες εγκαθίστανται στην Αίγυπτο. Αυτή είναι και η αρχή της παρουσίας τους στη χώρα αυτή, όπου το έθνος τους αυξάνεται. Με την ιστορία του Ιωσήφ και την εγκατάσταση των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο κλείνει και το πρώτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, η «Γένεση».

Ο Ιωσήφ κυβέρνησε με πολλή σύνεση αλλά και καλοσύνη. Έφτιαξε μεγάλες αποθήκες, στις οποίες συγκέντρωσε τους περίσσιους καρπούς, που για επτά χρόνια η αιγυπτιακή γη χάριζε άφθονα στους κατοίκους της. Κι ύστερα, όταν ήρθαν τα χρόνια της δυστυχίας, ο Ιωσήφ πουλούσε από τους συγκεντρωμένους καρπούς. Έτσι και ο λαός δεν πείνασε και τα θησαυροφυλάκια του Φαραώ γέμιζαν χρήματα και χρυσάφι.

Μεγάλη πείνα είχε πέσει και στη Γη Χαναάν. Τα χωράφια ξεράθηκαν. Τα πρόβατα δεν έβρισκαν τροφή. Οι άνθρωποι υπέφεραν. Έφτασε η είδηση στον Ιακώβ ότι στην Αίγυπτο υπήρχε σιτάρι και τροφή για τα ζώα. Φώναξε λοιπόν τα δέκα μεγάλα του παιδιά, τους είπε να πάρουν μαζί τους χρήματα και δώρα και να πάνε στην Αίγυπτο, για να αγοράσουν τροφές. Τον μικρό, τον Βενιαμίν, τον κράτησε κοντά του, γιατί ήταν η παρηγοριά των γηρατειών του.

Εκείνα υπάκουσαν στον πατέρα τους, έκαναν όπως τους είπε κι έφυγαν για την Αίγυπτο. Όταν παρουσιάστηκαν στον Ιωσήφ δεν τον αναγνώρισαν, τον προσκύνησαν και του είπαν τον σκοπό της επίσκεψής τους. Ο Ιωσήφ τους αναγνώρισε αμέσως, αλλά δεν φανερώθηκε παρόλο που συγκινήθηκε πολύ. Ήθελε να τους δοκιμάσει, για να καταλάβει αν είχαν μετανιώσει για το κακό που του είχαν κάνει.

«Είστε κατάσκοποι», τους είπε, «και ήρθατε εδώ με σκοπούς κακούς. Έχετε γονείς; Έχετε άλλα αδέρφια;»

«Κύριε», απάντησαν εκείνοι με φόβο, «είμαστε τίμιοι άνθρωποι. Ήμασταν δώδεκα αδέρφια. Ο ένας χάθηκε και τον μικρότερο αδελφό μας τον κράτησε κοντά του ο πατέρας μας, γιατί είναι η χαρά των γηρατειών του. Σε παρακαλούμε, μη μας κάνεις κακό. Σε προσκυνούμε. Πάρε όσα χρήματα θέλεις και δώσε μας τροφές, για να επιστρέψουμε στην πατρίδα μας».

Ο Ιωσήφ έκανε πως δεν τους πιστεύει και διέταξε να τους ρίξουν στη φυλακή. Την τρίτη ημέρα τους ελευθέρωσε, εκτός από τον Συμεών, και τους πρόσταξε να γυρίσουν στην πατρίδα τους και να ξανάρθουν με τον μικρό τους αδελφό, για να πιστέψει σε όσα του είχαν πει και να ελευθερώσει τον αδελφό τους.

«Καλά να πάθουμε», έλεγαν τ' αδέρφια μεταξύ τους. «Όλα αυτά τα παθαίνουμε για το κακό που κάναμε στον Ιωσήφ».

Ο Ιωσήφ καταλάβαινε τι έλεγαν. Είδε λοιπόν πως είχαν μετανιώσει για το κακό που του είχαν κάνει. Συγκινήθηκε πολύ και δάκρυσε, αλλά δεν τους φανερώθηκε. Διέταξε τους υπηρέτες να φορτώσουν τα ζώα τους με σιτάρι και ζωοτροφές,

έβαλε στα σακιά τους πίσω τα χρήματα που του είχαν δώσει και τους έστειλε στην πατρίδα τους χωρίς τον Συμεών. Στον δρόμο, όταν κάθισαν να ξεκουραστούν κι άνοιξαν τα σακιά τους, βρήκαν όλοι τα χρήματά τους. Απόρησαν και στεναχωρήθηκαν. Κάτι δεν πήγαινε καλά. Στον πατέρα τους διηγήθηκαν ό,τι είχε συμβεί και του είπαν ότι για να πάρουν πίσω τον Συμεών έπρεπε την άλλη φορά να έχουν μαζί τους τον Βενιαμίν. Εκείνος λυπήθηκε πάρα πολύ. «Μου χάσατε τον Ιωσήφ, αφήσατε τον Συμεών σε ξένη χώρα, τώρα θέλετε να μου πάρετε και τον Βενιαμίν». Ήταν απαρηγόρητος.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση.

Your browser does not support the audio element.

